

«Μια Ελλάδα που ανησυχητικά γερνάει...»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν Χρυσοστόμου

Μέ τήν ἔναρξη τῆς νέας Σχολικῆς χρονιᾶς, τόσον ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, ὅσον καί ἀπό τίς κατά τόπους Ἐκπαιδευτικές Ἀρχές, διεπιστώθη ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν μειώθηκε σημαντικά καί αὐτό φαίνεται ἀπό τίς ἐγγραφές στήν πρώτη τάξη τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἀπό τήν εἰσαγωγή μαθητῶν στήν πρώτη τάξη κάθε χρόνο, φαίνεται καί ἡ πορεία τοῦ Σχολείου στήν συνέχεια, ὡς πρός τόν ἀριθμό τῶν μαθητῶν.

Στήν Δυτική Ἑλλάδα, ἐφέτος, σύμφωνα μέ ὅσα ἐγγράφησαν σέ τοπική Ἐφημερίδα (Πελοπόννησος 22-23 Αὐγούστου 2026) καί σύμφωνα, ὡς σημειώνεται, μέ ὅσα εἶπε ὁ Περιφερειακός Διευθυντής Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἔχομε 20% λιγότερους μαθητές. Ἡ νέα σχολική χρονιά σέ Ἀχαΐα, Αἰτωλοακαρνανία καί Ἡλεία ἀρχίζει μέ 600 μαθητές λιγότερους ἀπό πέρυσι. Δυστυχῶς ἡ πραγματικότητα εἶναι, ἀπογοητευτική καί ἐξόχως ἀνησυχητική. Σέ πολλές περιπτώσεις γίνεται συνένωσις τμημάτων, ἀλλά

καί Σχολεῖα κλείνουν. Ἐπειδὴ ἔχομε ἄμεση καί συνεχῇ ἐπικοινωνία τόσο μέ τήν μεγαλούπολη τῶν Πατρῶν, ὅσο καί μέ τήν ὑπαιθρο, σημειώνομε μέ πόνο ψυχῆς, ὅτι ζοῦμε σέ μιά Ἑλλάδα, ἡ ὁποία συνεχῶς σμικρύνεται, συρρικνώνεται, γερνάει. Δέν τολμῶ, νά ξεστομίσω καί νά σημειώσω τόν ὄρο πεθαίνει. Μοῦ εἶναι ἀδύνατον, νά διανοηθῶ ἢ νά ἐκφράσω κάτι τέτοιο.

Ἀπό ἐτῶν πολλῶν ἐπισημαίνομε μέ ἔμφαση, ὅτι τελειώνει ἡ ὑπαιθρος χώρα. Ὅλα τά μέτρα τά ὁποῖα κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες ἐλήφθησαν, ὠδήγησαν στήν συρρίκνωση τῶν χωριῶν μας. Δυστυχῶς πλέον ὅποιος πεθαίνει, παίρνει καί τό κλειδί τοῦ σπιτιοῦ του μαζί του. Τά σπίτια κλείνουν, οἱ δρόμοι καί οἱ αὐλές χορταριάζουν, οἱ ἀνθρώπινες φωνές πιά δέν ἀκούγονται. Ὁ μόνος ἦχος πού ἔρχεται νά παρηγορήσῃ, εἶναι ὁ ἦχος τῆς καμπάνας. Ἡ παρουσία τοῦ ἱερέως εἶναι ἡ ἀντίσταση σ' αὐτή τήν ἐπιθανάτιο πορεία τῆς χώρας μας.

«Σῶστε μας Δέσποτα. Μιλήστε παντοῦ. Ἡ Πατρίδα μας πεθαίνει...», μοῦ φώναξε ἓνας ἡλικιωμένος, ὅταν τελείωσε ἡ Παράκληση, στήν Παναγία μας, σέ ὀρεινό χωριό τῆς Μητροπόλεώς μου. Πῶς νά μείνουν τά παιδιά μας στά χωριά; Μέ τί νά ἀσχοληθοῦν; Ὅλα τελείωσαν, τά τελείωσαν.

Ἡ γεωργία ἀπαξιώθηκε, ἡ κτηνοτροφία καταστράφηκε. Τά προϊόντα πού παρήγαγε ἡ γῆ μας, δέν ἀπορροφῶνται πλέον. Τά πρόβατα ἐθανατώθηκαν. Καί σάν μή φθάνουν ὅλα αὐτά ἦλθαν οἱ πυρκαγιές καί ἀποτελείωσαν ὅ,τι ἀπέμενε. Ἀναμένουν οἱ δύστυχοι ἐναπομείναντες στά χωριά τίς, ὅποιες, ἐπιδοτήσεις τούς ὑπεσχέθησαν.

Κοντά σέ αὐτά ἔρχεται νά προστεθῇ καί τό χειρότερο. Ἡ ἀπαξίωση τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας. Οὐσιαστικά, θά ἔλεγα, ἡ διάλυσή της, μέ ὅσα ἐγίναν καί ἐθεσμοθετήθησαν τελευταῖα, εἰς βάρος τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ θεσμοῦ. Περί τοῦ θέματος αὐτοῦ, ὑψώσαμε ἐπανειλημμένως τήν φωνή μας, ὡς εἶχαμε καί ἔχομεν χρέος, ἔναντι τῶν ἱερῶν θεσμῶν πού κράτησαν αὐτόν τόν τόπο ὄρθιο.

Ὁ συνωστισμός πλέον τῶν Ἑλλήνων, στά μεγάλα ἀστικά κέντρα, ὁ τρόπος ζωῆς καί ἐργασίας, ἄλλαξαν τά δεδομένα καί τίς προοπτικές, ὥστε νά δημιουργηθῇ μιά πολυμελῆς οἰκογένεια. Τί θά γίνη ἄρα γε; Πρός τά ποῦ πηγαίνομε; Πῶς θά ἐπιλυθοῦν αὐτά τά προβλήματα, πού ταλανίζουν τόν τόπο μας; Μέ τούς ἁλλοδαπούς καί μετανάστες θά λύσωμε τά ζητήματα αὐτά; Καί βέβαια δέν ἔχομε κάτι μέ τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι νομίμως εὐρίσκονται στόν τόπο μας.

Δέν μᾶς προβληματίζει ἡ ἀλλοίωσις τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων, ἡ ἀπαξίωσις τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν, πού ἔχομε εὐθύνη νά διατηρήσωμε, διασώζοντας τήν ἰδιοπροσωπεῖα τῆς Πατρίδος μας;

Θεωρῶ, ὅτι πρέπει ὅλοι μας, νά σκύψωμε μέ τήν συνείδηση εὐθύνης, πού ἀναλογεῖ

στόν καθένα μας, ώστε να βοηθήσουμε αυτόν τον τόπο, που συνεχώς φθίνει και οδηγείται στην καταστροφή.

Καί τώρα θά ήθελα να έπισημάνω κάποια πράγματα προς τούς έχοντας αυτή την στιγμή την ευθύνη για τις τύχες της χώρας μας. Χρειάζεται όπωσδήποτε και πρωτίστως:

- Στήριξη του θεσμού της οικογενείας. Απαιτείται γενικευμένη πολιτική, ώστε να δοθούν κίνητρα στα νέα ζευγάρια, για να δημιουργήσουν οικογένεια.

Είναι γεγονός, ότι η αντιμετώπιση του ζητήματος χρειάζεται ειδική και συντονισμένη, πολύ μελετημένη στρατηγική, η οποία αν δεν υπάρχει, δεν πρόκειται να ανατείνουν καλύτερες ημέρες.

- Στήριξη των πολυτέκνων για την αντιμετώπιση των βασικών προβλημάτων της ζωής. Σήμερα οι πολύτεκνοι αλλά και όλες, θά έλεγα, οι οικογένειες, έξ αιτίας του πληθυσμιακού συνωστισμού στις πόλεις, αντιμετωπίζουν θέματα χωροταξικά, οικονομικά και κοινωνικά.

- Ειδική φροντίδα για τον ελληνικό πληθυσμό στις παραμεθόριες περιοχές. Εκεί υπάρχει μεγάλη ευαισθησία και γι' αυτό απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή.

Είναι γνωστή η απόφαση της Έκκλησίας της Ελλάδος επί μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, να επιδοτηται τό τρίτο τέκνο των χριστιανικών οικογενειών της Θράκης. Τό μέτρο αυτό τό οποίο συνεχίζεται μέχρι σήμερα, παρά τις μεγάλες δυσκολίες, απέβη σωτήριο αφού οι οικογένειες, από 100 περίπου που ήταν στην αρχή, τώρα είναι κάποιες χιλιάδες. Τόσο δύσκολο είναι να τό αντιληφθῇ αυτό η κρατική εξουσία και να πράξη από τή μεριά της τά δέοντα;

- Να βοηθηθούν οι οικογένειες μέ παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς σε κάθε πόλη, ώστε να δοθῇ ανάσα στα ανδρόγυνα να αντιμετωπίσουν τά προβλήματα, που όρθώνονται ενώπιόν τους. Καί ως προς αυτό τό θέμα αξίζει να σημειώσωμε την προσφορά της Έκκλησίας, αφού σε πολλές Μητροπόλεις λειτουργούν βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί. Στην Μητρόπολη μας λειτουργεί ό βρεφονηπιακός σταθμός στην Έγλυκάδα, που προσφέρει αγάπη σε πάνω από 100 παιδιά και συμπαραστέκεται στους γονείς.

- Να ενημερωθῇ ό Λαός για τούς κινδύνους, τούς όποιους διατρέχει τό Έθνος μας από την μείωση και την γήρανση του πληθυσμού. Έτσι η αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος μπορεί να προγραμματισθῇ υπό την αναγκαία αυτή προϋπόθεση, ότι δηλαδή οι πολίτες της χώρας θά αντιληφθούν πλήρως την ύπαρξη και την σοβαρότητά του.

- Πρέπει όλοι μας να αγωνιστούμε έναντίον της αναβολῆς του γάμου από τά νέα

παιδιά και της αποφυγής τεκνοποίησης από τὰ νέα ζευγάρια. Αἰσθάνομαι ὅτι πολλοί νέοι μας, σήμερα, διακατέχονται ἀπό ἕνα φοβικό σύνδρομο ἔναντι τοῦ γάμου καί κυρίως ἔναντι τῶν εὐθυνῶν τους γιά τήν ἀπόκτηση καί τήν ἀνατροφή παιδιῶν. Τό κοινωνικό σύστημα φρόντισε νά ἀπογοητεύση βαθείά τούς νέους. Μέ τὰ κηρύγματά μας προσπαθοῦμε νά ἐμπνεύσωμε τὰ παιδιά, νά τολμήσουν στήν ζωή τους, νά κάνουν ἀποφασιστικά βήματα καί νά πάρουν γενναῖες ἀποφάσεις.

● Ἐπιστροφή στίς ρίζες μας, στήν πνευματική ζωή, στήν Ἑλληνική Ὁρθόδοξη οἰκογένεια πού στηρίζεται στήν πίστη στόν Θεό, στήν κοινωνία μεταξύ τῶν μελῶν της καί στήν ἀγάπη πρός τήν Πατρίδα. Πρέπει νά ἀγωνιστοῦμε ὅλοι μας ὡς πρός αὐτή τήν κατεύθυνση μέ συνείδηση εὐθύνης ἔναντι τῆς ἱστορίας μας καί τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος μας.

Αὐτά ἀναφέρονται ἀπλῶς ἐνδεικτικά. Ἡ εἰς βάθος μελέτη τοῦ θέματος θά ἀναδείξῃ καί ἄλλες πτυχές, ὅπως τήν γενικώτερη πολιτική τῆς Κυβερνήσεως σχετικά μέ τό δημογραφικό (λ.χ. ἐπιδόματα, φοροαπαλλαγές, χαμηλότοκα δάνεια, στήριξη πολυτέκνων καί τριτέκνων οἰκογενειῶν καί ἄλλα πολλά, τὰ ὁποῖα πολύ καλῶς γνωρίζουν οἱ Κυβερνῶντες. Ἐμεῖς περιμένομε τό ἀποφασιστικό βῆμα γιά τήν ἐφαρμογή τους).

Ὅλα τὰ παραπάνω γράφτηκαν μέ πόνο ψυχῆς καί προέρχονται ἀπό τό πατρικό ἐνδιαφέρον μας, ὥστε νά βοηθήσωμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις, νά ζήσῃ ἡ Πατρίδα μας καί νά συνεχίσῃ τήν παρουσία της δυναμικά, μέσα στό παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης/ope.gr